

Zarzuty i główne argumenty

W swej skardze Komisja podnosi, że Republika Włoska nie dokonała w odniesieniu do poszczególnych części swego terytorium krajowego właściwej transpozycji dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych.

Komisja podnosi przede wszystkim różnego rodzaju naruszenia art. 3 tej dyrektywy, zgodnie z którego ust. 1 tiret pierwsze oraz ust. 2, w zakresie dotyczącym odprowadzania ścieków komunalnych do wód, do których odprowadzane są ścieki, które na mocy art. 5 uznane zostały za „obszary wrażliwe”, państwa członkowskie zobowiązane były zapewnić, aby w aglomeracjach o równoważnej liczbie mieszkańców większej niż 10000 najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 r. zostały uruchomione systemy zbierania spełniające wymagania określone w załączniku I. A. W wielu objętych zakresem stosowania tych przepisów aglomeracjach znajdujących się w regionie Lombardia Regione nie wywiązano się z tego przepisu w należyty sposób.

W art. 4 ust. 1 i 3 dyrektywy 91/271/EWG przewidziano, że najpóźniej do dnia 31 grudnia 2000 r. w odniesieniu do zrzutów z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców większej niż 15 000 oraz najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 r. w odniesieniu do zrzutów z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców wynoszącej 10 000 — 15 000 państwa członkowskie winny zapewnić, że ścieki komunalne przed odprowadzeniem są poddane wtórnemu oczyszczaniu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu zgodnie z wymogami określonymi w załączniku I. B. Komisja stwierdziła uchybienie temu zobowiązaniu w szeregu aglomeracji znajdujących się w regionach Abruzzo, Friuli-Wenecja Julijska, Lombardia, Marchia, Piemont, Sycylia, Dolina Aosty i Veneto.

Następnie, w art. 5 ust. 2 i 3 tej dyrektywy przewidziano, że najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 r. w odniesieniu do wszystkich zrzutów z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców większej niż 10000 ścieki komunalne odprowadzane do systemów zbierania przed odprowadzeniem do obszarów wrażliwych muszą być poddawane oczyszczaniu bardziej rygorystycznemu niż to określone w art. 4 dyrektywy. Komisja stwierdziła uchybienie temu zobowiązaniu w szeregu aglomeracji znajdujących się w regionach Abruzzo, Friuli-Wenecja Julijska, Lacjum, Pulia, Sardynia i Sycylia.

Uchybienie zobowiązaniom ustanowionym w art. 4 i 5 dyrektywy 91/271/EWG pociąga również za sobą naruszenie art. 10 tej samej dyrektywy, zgodnie z którym oczyszczalnie ścieków komunalnych winny być projektowane, budowane, eksploatowane i utrzymywane w sposób zapewniający wystarczającą wydajność w lokalnych normalnych warunkach klimatycznych.

(¹) Dz.U. L 135, s. 40.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Belgia) w dniu 22 lutego 2013 r. — Philippe Gruslin przeciwko Citibank Belgium SA

(Sprawa C-88/13)

(2013/C 147/17)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Philippe Gruslin

Druga strona postępowania kasacyjnego: Citibank Belgium SA

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 45 dyrektywy Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (¹) należy dokonywać w ten sposób, że pojęcie „płatności na rzecz posiadaczy” dotyczy również wydawania posiadaczom imiennych świadectw jednostek uczestnictwa?

(¹) Dz.U. L 375, s. 3.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 25 lutego 2013 r. — Essent Energie Productie BV, druga strona postępowania: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Sprawa C-91/13)

(2013/C 147/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Essent Energie Productie BV

Druga strona postępowania: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w wypadku takim jak w postępowaniu głównym zleceniodawca, którego na podstawie art. 2 ust. 1 Wet arbeid vreemdelingen 1994 należy uważać za pracodawcę danych pracowników tureckich, może powołać się wobec państwa